

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת שְׁלַח לְךָ - תּוֹלָה בְּטַחוֹנוֹ רַק בַּה'

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב נחנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בן אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן זיממה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

רבינו האריז"ל אומר: "אם אתה תולה ביטחונך רק בבורא עולם ונכנע לו, אתה זוכה לבטל גזירה עם שבועה. גם שבועה של ה', שנאמר: **אִם יֵרָאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתֶּם וְכָל מְנַאֲצֵי לֹא יֵרְאוּ... חִי אֲנִי נָא** ה' (במדבר יד, כג, כח). אומנם סלחתי כדברך אבל אני נשבע. מגזירה כזו לכאורה אי אפשר להינצל. אך אם אתה מתפלל מכל הלב ואומר: "אֲבִינוּ מְלֻכָנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה" בביטחון מלא, אפשר לבטל גם גזירה עם שבועה!"

מספרים על ראש ישיבת הכרמל. אדם כבן שמונים שעבר תאונת דרכים. אופנוע דרס אותו בעליות של הכרמל. אמבולנס פינה אותו לביה"ח רמב"ם. הרב נאנק מכאבים ולא יכל לדבר מהפציעה הקשה. הרב שמע את המנתח הראשי אומר לעוזרים שלו: "תתפרו חפיף, הוא בכל מקרה לא ישרוד". הרב על שולחן הניתוחים ומדברים עליו כאילו הוא שק תפוחי אדמה! עברו ג' חודשים. הרב עבר שיקום קשה ביותר וקם על רגליו כאחד האדם. הפרופ' הסתכל עליו ולא האמין שהרב עומד להשתחרר.

הרב סיפר לו מה שמע כשהיה על שולחן הניתוחים. הפרופ' היה נבוך ואמר: "אל תקפיד עלי, אני שנים מנתח. עם תחכים ופציעות כאלה אתה נס תחיית המתים. לא התכוונתי לזלזל". הרב אמר לו: "אדוני הפרופסור, אני שמח שאמרת את זה. בזמן הנסיעה באמבולנס התפללתי לה' אבל תליתי בטחוני גם בכם. כשאמרת: 'תתפרו חפיף' אז גם את האחוז הבודד שסמכתי עליך העברתי לבורא עולם. אמרת: 'אבינו מלכנו אין לי מלך אלא אתה'. כשאדם בוטח רק בה' במאה אחוז- הוא זוכה אפילו לתחיית המתים."

הגמרא (תענית ל) מספרת שבכל ערב תשעה באב היו חופרים קברים וכולם ישינים בקברים. בבוקר משה רבינו היה עובר ואומר: "היבדלו החיים מתוך המתים". הם היו ורואים שחמש עשרה אלף מתו ונשארו בקבר וכיסו אותם. כך חוזר חלילה בכל ערב תשעה באב.

חז"ל אמרו שלא היו ימים טובים לישראל כמו ט"ו באב ויום הכפורים. ב-ט"ו באב פסקו למות מתי מדבר בשנת הארבעים. נשארו חמש עשרה אלף אחרונים. הם חפרו בערב תשעה באב קברים ושכבו שם. למחרת משה רבינו עבר בין הקברים ואמר: "הַבְּדִלוּ הַחַיִּים מִתּוֹךְ הַמֵּתִים". קמו כל החמש עשרה אלף.

משה רבינו אמר להם: "אני בשר ודם, אולי טעיתי והקדמתי את ראש חודש ביום אחד. אני מבקש מחר בלילה לחזור לישון בקברים". חזרו לישון בעשרה באב. בבוקר שוב קמו כולם. משה אמר: "אולי טעיתי ביומיים". שוב חזרו לישון. כך הדבר נמשך עד ט"ו באב שאז הירח מלא. משה רבינו הבין שהקב"ה פדה את ה-15,000 האחרונים.

רבתינו שואלים: "איך זה יתכן? הרי היתה כאן גזירה בשבועה: **חִי אֲנִי נָא** ה'". אם תאמר שהחמישה עשר אלף האחרונים עשו תשובה, וכי הקודמים להם לא עשו תשובה?! כל מי ששכב בקבר בוודאי עשה תשובה!

למה רק החמש עשרה אלף האחרונים זכו להינצל? אם נחלק מאה אחוז לארבעים שנה נקבל שתיים וחצי אחוז. כל שנה מתו שתיים וחצי אחוזים. בשנה הראשונה כולם בכו והתפללו, אבל היצר הרע אמר להם: "מה אתם בוכים? יש סיכוי גבוה שלא תהיו בין המתים, מה אתם לחוצים? תהיו אופטימיים!". הם אומנם התפללו ובכו ועשו תשובה, אבל לא מכל הלב.

שנתיים לסיום. נשארו שלושים אלף אחרונים. הם קמו, התפללו ועשו תשובה, אבל היצר הרע עדיין אמר: "מה אתם לחוצים, הרי יש סיכוי להישאר בחיים". בשנה האחרונה נשארו האחרונים. לא היה ליצר הרע מה לומר. אין אפילו חצי אחוז שמישהו יקום. איזה תפילות ודמעות היו שם, איזה תשובה, וידוי וחרטה היו שם.

ברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א יו"ר עמותת כשרות בישראל

זמני ליל

ע"ס	כניסת ליל	צאת ליל	ריבון תשפ"ג
י"ט	19:09	20:21	21:17
כ"א	19:27	20:19	21:14
כ"ב	19:30	20:22	21:18
כ"ג	19:26	20:19	21:13

זש"ק, פנחס טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – הכשרת פלים - חלק א'

האם מותר לחמם במיקרוגל במלון כאשר האוכל עטוף היטב? מה דין שימוש בכיריים חשמליות?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

מותר לחמם במיקרוגל הנמצא בחדר המלון כאשר האוכל עטוף היטב, כגון: תבניות חד פעמיות סגורות. כאשר רוצים לחמם בתנור באופן שהמאכל מכוסה היטב בנייר כסף- מותר.

מותר להשתמש בכיריים חשמליות של מלון אך ראוי להניח קודם לכן נייר כסף ורק לאחר מכן לתת עליו את הקדירה. **הערה:** מכיוון שאינו אלא ספק, שמא בישלו מאכל שאינו כשר ושמא נשפך על הכיריים. שוב ראיתי שכך כתב בשו"ת מלמדך להועיל ח"א (עמוד קכח).

מלון שבמשך השנה מבשלים בשר כשר שאינו חלק ועכשיו באותם הכלים בישלו בשר חלק, מותר לאדם המקפיד לאכול בשר חלק על פי חומרת מרן הבית יוסף והוא לא צריך לחשוש לפליטת הכלים. **הערה:** כל שהכלי בלוע מדבר השנוי במחלוקת אינו צריך הגעלה. כמ"ש מרן בבית יוסף (יו"ד סימן טד) בשם ספר אגודה: בערפור"ט נוהגים לאסור בחלב הדבוק לכרס ובשאר קהילות נוהגים להתיר. אומנם אלו לא נמנעים מפלים שלו אלו ומבישוליהם, אך הכרס לא אוכלים בבואם לקהילות אלו. כ"כ הרמ"א (יו"ד סימן טד ס"ט). כן הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל הורה כפי שהובא בספר הליכות מוסר ח"ב (עמוד טז). דין זה מותר בפרט כאשר עברו עשרים וארבע שעות שלא בישלו באותו כלי.

אדם המוזמן לאירוע באולם שמבשלים בו בדרך כלל לאירועים בשר כשר לא חלק, מותר לו עכשיו לאכול בשר חלק באותם כלים אף ללא הכשרה. יש מחמירים בזה.

כאשר במלון הוגש מאכל שהתבשל יחד עם בשר שאינו חלק, אסור לאכול מהתבשיל. **מקורות:** קובץ חזון עובדיה (שם).

במלונות שהכלים בלועים מבישולי גויים, חובה מן הדין להכשיר כדת וכדין את כל הכלים לפני הבישול.

אם המשגיח הדליק את האש לפני הבישול והאוכל היה כשר, אין צורך להכשיר את הכלים. **הערה:** אף שלדעת מרן השו"ע כל עוד שהיהודי לא השתתף בבישול עצמו, הוי בישול גויים ואסור, מכל מקום, יש לנו כאן ספק ספיקא להתיר: שמא הלכה כדעת הרמ"א ודי בהדלקת האש ושמא הלכה כאותם ראשונים, שאין הכלים נאסרו כאשר האוכל היה כשר ורק הבישול נעשה על ידי גויים.

פְּרִנְסָה מְשֻׁמִּים

לעיתים נראה לאדם כי הוא בעשר-אצבעותיו דואג לפרנסתו. הוא לא מבין כי רק בורא עולם הוא זה שקובע כמה ירוויח. להלן סיפור המעובד מתוך 'השגחה פרטית' שהובא מפי בעל המעשה: לפני כשלושים שנה היתה בבעלותי חנות לכלי בית. מכרתי שם צלחות, מזלגות, סכינים וכפיות וכיו"ב. ב"ה התפרנסתי בכבוד.

יום אחד אני רואה שבסמוך אלי, ברחוב של החנות פותחים חנות חדשה. למחרת תלו שם שלט גדול. אני כבר רואה בדיוק מה הולך להיות כאן. מישהו כנראה חשב שברחוב שלי יש סגולה מיוחדת בענייני סכ"ם והוא פתח חנות כלים בדיוק מהסוג שלי! מדובר חנות ותיקה שהעתיקה את מקומה לידי והעמידה אותי בניסיון לא פשוט.

אנשים יעצו לי לפנות לדין תורה ולדרוש שהחנות החדשה תפנה את מקומה כי יש כאן ממש הסגת גבול. אני לא רציתי לריב והתחזקתי באמונה. חזרתי על מה שנאמר בחובת הלבבות במשך עשרות פעמים: "אין אדם בעולם שיכול להזיק לי או להועיל לי, אם לא ברשות הבורא".

שיננתי גם את המשפט: "אין אדם נוגע במוכן לחברו". כך התחזקתי באמונה עד שהמחשבה על החנות שמולי כבר לא העסיקה אותי. המשכתי בענייני ברוגע ובנחת.

יום אחד קונה שפתח קייטרינג מגיע אלי. כעת הוא בא לקנות את הכלים לעסק שלו. הוא קנה מאות צלחות וסכ"ם, סטים של צלחות ועוד פריטים נחוצים. כך מילא לי את הקופה בסכום שאפשר להתפרנס ממנו ברווח במשך כמה חודשים. אחרי הקנייה שאלתי אותו: "איך הגעת לכאן?". הוא אמר לי: "הלכתי לחנות הידועה במקומה הידוע ושם היתה תלויה מודעה שהחנות עברה לכאן. באתי הנה ונכנסתי לפה".

הקונה לא תפס שחלה טעות. הוא נכנס לחנות אחרת במקום החנות החדשה שהוא חיפש. לפעמים אדם חושב שדבר מסוים יזיק לו. הוא לא מבין שאותו הדבר בדיוק הוא אמצעי להביא לו טובה גדולה. אם החנות לא היתה עוברת לרחוב שלי, הלקוח לא היה יודע על קיומי. עכשיו כשהחנות עברה והשאירה מודעה על המקום החדש שהיא עברה, היא שלחה לי למעשה לקוח שמן שבאמצעותו היתה לי פרנסה בריווח בלי טרחה מרובה. ברוך ה'.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

יתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב דוד דייטש זצ"ל

הגאון הרב דוד דייטש זצ"ל - נולד ב-י"ז בחשוון ה'תקט"ז (1755) בעיירה ניטרה בהונגריה. בצעירותו למד בפרשבורג בהמשך עבר ללמוד בפראג. רבו המובהק ה'נודע ביהודה' העריך מאוד את רבינו. בספרו שו"ת ה'נודע ביהודה' מובא כארבעים תשובות הלכתיות שנכתבו לרבינו. מרן רבי משה סופר (ה'חת"ם סופר') שלח אל רבינו פתקאות וביקש ממנו שיזכיר בתפילה אותו ואת בני ביתו. בשנת ה'תקמ"ד (1784) התחיל לשמש כרבה של ימניץ. בשנת ה'תק"ן (1790) עבר לכהן כאב"ד פראונקירכן אשר הייתה אחת משבע קהילות הידועות בהונגריה. לאחר כעשר שנים עבר לכהן כרבה של סרדעהלי.

משנת ה'תק"ע (1810) רבינו כיהן כרבה של העיר נובומסטא ('עיר חדשה'). תפקיד אותו מילא עד יומו האחרון. לחם רבות בתנועת ההשכלה. ענוותן מופלא. העניות שררה בביתו, למרות זאת היה מחלק את משכורתו לעניים. בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו. רבינו ר' משה טייטלבוים (ה'ישמח משה') העריך את רבינו מאוד וכתב עליו: "הליכות עולם לו יוצא מפי קדוש וטהור, טיהר גברא קדישא, הרב הגאון הצדיק האמיתי המפורסם... ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' הוא". נפטר בערב שבת קודש, כ"ב סיוון ה'תקצ"א (1831). חי כ-76 שנים.

סבא (מצד האב): ר' מרדכי (רבה של פרישיטאט ומח"ס 'מור דרור' על הש"ס). **אביו:** ר' מנחם מנדל (כיהן כדיין בעיר). **אימו:** מרת רייזל (בת ר' דוד טוטושאפ). **אשתו:** מרת מרים (בת דודו, רבי משה מטוצ'אפ. נישא בשנת ה'תק"מ). **ילדיו:** ר' מנחם (רב בוורובה), ר' יחזקאל, ר' יהודה לייב, בתו מרת רייזל (נישאה לר' יוסף פוכס מנובומסטא), מרת אסתר יוטל (נישאה בזיווג ראשון לר' מיכאל זלצר מסרדהלי ובזיווג שני לר' דב בער רוזנר). **חתניו:** ר' יוסף פוכס מנובומסטא, ר' מיכאל זלצר מסרדהלי, ר' דובער רוזנר, ר' מאיר א"ש (אב"ד אוגוואר מח"ס שו"ת 'אמרי אש'), ר' וואלף שרטור (דיין בננובומסטא), ר' פינחס דייטש. **מרבתינו:** הגאונים ר' מאיר ברבי, ר' יחזקאל לנדא (ה'נודע ביהודה'. רבינו היה תלמידו המובהק). **מספריו:** **אוהל דוד** - חידושים על מסכתות פסחים, סוכה, חגיגה, יבמות, שבועות, ביצה ועוד מסכתות **חומת אש** - חידושי רבינו **שאלות ותשובות הגאונים בתראי** - חידושי רבינו **יזכור הברית**.

פעם אחת רבינו בא לבקר את מרן החת"ם סופר. הלבוש של רבינו היה קרוע. החת"ם סופר שאל אותו: "האם אין לך לבוש אחר?". רבינו השיב בחיוב. מרן החת"ם סופר היקשה: "אם כן, מדוע אינך לובש את הלבוש האחר?". רבינו הסביר שהלבוש השני קרוע עוד יותר מזה.

מרן החת"ם סופר פעם אחת התארח אצל רבינו. על השולחן הונחו כפות של עץ שהיה מצויר עליהם פרחים. מרן החת"ם סופר התבונן על הכפות כי על שולחנו אכלו בכפות נאים ממתכת. רבינו בתמימותו חשב שמרן החת"ם סופר מתבונן עליהם מחמת חשיבותם ועלול לחמוד אותם. מיד רבינו אמר: "רבינו, אני מעניק לך את כפות העץ במתנה גמורה, שלא חלילה תעבור על 'לא תחמוד'".

פעם אחת אשה עניה הגיעה לבית רבינו. היא סיפרה לו כי אין לה כסף והיא צריכה לחתן את בתה. הצדיק לקח את הכרית של מיטתו ונתן לה כדי שתמכור ותיקח את הכסף לצורכי הכנסת כלה. כשאשתו הגיעה וראתה שהכרית חסרה, היא התחילה לצעוק בקול מר, כי היא הטמינה בתוך הכרית סכום גדול שישמש לנדוניה של בתה (היא היתה חייבת לעשות זאת ולא לספר לרבינו - אחרת היה מחלק את הכסף לעניים). היא שאלה את רבינו: "למי נתת את הכרית?". רבינו ענה שהעניה לא תחזיר לה את הכרית, כי היא לא נתנה לה אותה אלא הוא ילך לעניה. כשהגיע רבינו לאותה אישה הוא הזהיר אותה שלא תמכור את הכרית מכיוון שיש בתוכה כמה מאות רובלים. לכן אמר לה, שתיקח את הכסף מתוך הכרית, ורק לאחר מכן אם תרצה למכור את הכרית, תעשה כן.

רבינו הגיע פעם אחת לעיר נייטרא. אף אחד לא ידע לשם מה. באותו היום היה ברית מילה של נכד ת"ח ושמו ר' פינחס. אותו רב היה בן תורה וירא ה', אולם הוא היה עני. רבינו ביקש שיקראו לרופא לפני שיעשו את הברית והם עשו כן למרות שלא הבינו מדוע. ר' פינחס התעלף מיד לאחר הברית. הרופא שהיה במקום ניסה לטפל בו אולם הוא לא הצליח ור' פינחס נפטר לבית עולמו.

רבינו סיפר שהנפטר היה אחד מ-ל"ו הצדיקים הנסתרים. כששמעו זאת כל אנשי העיר מיד התקבצו וליוו את הנפטר לבית-עולמו. כשרבינו נכנס לבית הקברות הוא התחיל לצעוק בקול: "ברוכים הבאים. ברוכים הבאים. ברוכים הבאים". האנשים שאלו את רבינו למי הוא אומר זאת. רבינו אמר להם: "מה אעשה לכם, שאינכם רואים את שלושת כיתות הצדיקים שבאו ללוות את ר' פינחס".

פעם אחת רבינו חזר מחתונה. בדרך פגש בעובר אורח שהלך ברגל מהחתונה. רבינו הזמין אותו לעלות לעגלה. האורח ידע כי רבינו חזר מחתונה והוא היה הרב המקדש ולבטח הוא קיבל על כך סכום כסף. לאחר מספר דקות האורח התחיל לחפש בכיס של רבינו. רבינו לא רצה לבייש את האורח ולכן עשה את עצמו מתנמנם. לאחר שהאורח הצליח לקחת את הכסף, הוא ירד מיד מהעגלה. מאותו היום אותו האיש הלך לחתונות שרבינו חיתן, לאחר מכן היה הולך ברגל וידע כי רבינו יזמין אותו לעלות לעגלה ושוב היה לוקח מרבינו את הכסף.

פעם אחת שהאורח היה באכסניה עם חבריו, הוא סיפר להם מה שהוא עושה. אחד מחבריו התקנא בו והלך לחתונה שרבינו חיתן. הוא לא לקח בחשבון שחבירו רוקן לרבינו לפני כן את הכיס. אותו אדם עלה לעגלה. רבינו נראה מתנמנם והוא הכניס את ידו לכיס. לצערו הוא לא מצא מאומה. הוא חשב שמא הכסף נמצא בתחתית הכיס ולכן הכניס את ידו. רבינו פתח את עיניו ואמר לו: "באת מאוחר מדי. חברך כבר לקח הכל!". האיש הבין עכשיו עד כמה גדולה מעלת רבינו. (הסיפורים מעובדים מתוך 'תולדות אנשי מופת')

באחת השנים רבינו בשעת 'כל נדרי' נשא דרשה חוצבת להבות אש באוזני קהל עדתו. הרב לא היה יכול להתאפק והוכיח את העם בדברי כיבושין היוצאים מן הלב. אחרי שסיים את דבריו ליבו נקפו, מדוע עשה כזאת לצער יהודים. הדבר גרם לו לחלישות הדעת בתפילת מעריב. בלילה הוא לא הצליח להירדם ונפשו היתה עגומה עליו במשך כל היום הקדוש. בליל מוצאי יום כיפור אחר התפילה לפני שעזב את ביה"כ הוא קרא לשמש וביקש את מפתח בית החיים. לאחר שלקח את המפתח אמר: "אני רוצה לראות אם מישהו יצטרך את המפתח עד יום כיפור הבא". כדבריו כן היה, המפתח נשאר ברשותו שנה תמימה ואף אחד לא נפטר. (בית יעקב, תולדות הצדיקים)

השָׁגָה עֲלִיּוֹנָה

לשיקאגו. אבא התחיל לעבוד אצל אותו חבר עשיר. מאחר ועברנו מקום אבא רשם אותי ללמוד בתלמוד תורה חדש".

"עשיתי לעצמי חשבון נפש כי זו הזדמנות חייה. אין שם אחד שמכיר אותי. קיבלתי הזדמנות נפלאה לפתוח דף חדש. ממחשבה למעשה, התחלתי להשקיע הרבה בלימודים ושיניתי לגמרי את התנהגות".

"הדבר לא היה לי קל. זה עלה לי בעמל ויגיעה רבה, אך בסיעתא דשמייא ובזכות מלמד יקר ששם את עינו עלי וסייע לי רבות הפכתי תוך זמן קצר לאחד מבחירי התלמידים. כמובן שחוות דעתו של הרופא נשכחה לחלוטין".

"אבי עבד בנאמנות אצל חברו העשיר. ברבות השנים ידידו של אבי הזדקן. האיש סמך על אבא. הוא מינה את אבא לנהל את כל עסקיו. לאותו חבר עשיר לא היו ילדים. הוא אהב מאוד את אבי והוריש לאבי לאחר פטירתו את כל הונו. אבא הפך להיות עשיר גדול בין לילה".

"לאחר שנים אני ירשתי מאבי הוון. מזה נמשכה גם הצלחתי ועושרי הרב. ועתה", האבא סיים את סיפורו, "אם אתם רוצים לגרום לי קורת רוח, השיגו לי את חוות דעתו של אותו רופא. אני מאוד רוצה לדעת מה הוא כתב עלי, שכן הוא היה מפורסם בהתמחותו".

"הילדים חשבו כי יהיה אפשר במאמצים לא מרובים להשיג את המכתב המדובר. עד מהרה לאחר בדיקה קצרה הבינו כי מדובר במשימה לא פשוטה. הרופא מזמן נפטר. כתביו וחפציו עברו לבעלות ילדיו. במאמצים מרובים ובתוספת ממון רבה הצליחו בס"ד להשיג את קובצי כתביו ולמצוא את המכתב".

בעיצומה של מסיבת סיום הש"ס הם הגישו לאבא את המכתב. העשיר בידיים רועדות פתח את המכתב והתחיל להקריא את מה שכתב הרופא: "הורים יקרים, שוחחתי עם בנכם במשך שעתיים. נוכחתי לראות כי הוא יצא מדעתו כליל. לצערי אין מנוס וצריך להכניס אותו למוסד מיוחד, שם יהיה סגור כל חייו. כך לפחות לא יוכל להזיק לאחרים".

העשיר הרים את המכתב ונופף בו לעין כל ואמר: "ראו, אילו הורי היו מקבלים אז את המכתב לידיהם, מי יודע מה היה עולה בגורלי. היכן הייתי היום!?"

"מה הקב"ה עשה? דאג שאבי יפסיד את עבודתו ויהיה מוכרח לעבור למקום אחר. כך ניצלתי מגזר דינו האכזרי של הרופא ועלה בידי להשתנות לגמרי. היום אני זוכה לעמוד כאן ולעשות סיום לכל הש"ס ולראות את בני וצאצאי איתי".

(מעובד מתוך גיליון המאיר פרשת ויקרא - משיעורי הג"ר מאיר צויבל שליט"א)

הרב הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רג"נה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	סלים בן פרוחה ז"ל
יוסף בן פרוחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
אביבה לושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה

מעשה בגביר אדיר שגר בשיקאגו שבארה"ב. ביום הולדתו של שישים ושלוש זכה לסיים את הש"ס. לכבוד המאורע הגדול הוא הזמין את כל צאצאיו, בנים ובני בנים כדי שישתתפו איתו במעמד סיום הש"ס.

בימים שקדמו למעמד הגדול בניו התכנסו יחדיו. הם דנו ביניהם איזו מתנה יקנו לאביהם לכבוד היום הגדול. הצעות עלו וירדו אבל שום רעיון לא התקבל על ליבם.

מאחר שלא מצאו מתנה הולמת והם לא הגיעו לעמק השווה הם החליטו בסופו של דבר לשאול את אביהם בעצמו, איזה מתנה ירצה לקבל.

הבנים פנו אל האבא הגדול ושאלו אותו. כשהוא שמע את השאלה, הוא ענה להם: "אתם יודעים כי בורא עולם חנן אותי ברחמי בכסף רב. אני ב"ה יכול לקנות את כל מה שליבי חפץ. אבל אם רוצים לגרום לי קורת רוח, יש לי בקשה אחת מכם":

"כשהייתי ילד צעיר לימים, התגוררנו בניו-יורק. ההורים שלי שלחו אותי לתלמוד תורה. אני מטבעי באותם הזמנים הייתי פרא אדם".

"כמעט ולא למדתי דבר. בכל מקום בו הייתי רק גרמתי לנזקים. המחנכים שלי זימנו את ההורים שלי. הם סיפרו להורי על מעללי הרבים. הם יעצו לשלוח אותי לרופא מפורסם כדי שיבדוק אותי".

"ההורים שלי שמעו למחנכים. הם יצרו קשר עם הרופא וקבעו עבורי תור. כשהגיע הזמן ההורים שלי לקחו אותי לרופא. כשנכנסנו לחדר, הוא ביקש מההורים לצאת משם כדי לדבר איתי באופן פרטי".

"הם יצאו מהחדר. הרופא ביקש ממני לשבת בכורסא מולו. הוא התחיל לשאול אותי שאלות שונות כאשר הוא רושם בדף שלו כנראה את האבחנה למצבי בהתאם לתשובות שעניתי לו".

"לאחר שעתיים תמימות הוא התקשר להורי וביקש מהם להיכנס לחדר. הוא אמר שהוא דיבר איתי. הוא הבטיח להם כי בעוד מספר ימים הוא יכתוב את סיכום הפגישה ויחווה את דעתו למצבי וישלח אותו להורי".

"באותו היום פיטרו את אבי מעבודתו. הוא איבד את מקור פרנסתו. חבר עשיר שלו משיקאגו שמע על כך. הוא התקשר אל אבי והציע לו לעבוד אצלו".

"הורי לא רצו להפסיד את ההזדמנות. אבא העדיף לעבוד אצל אותו חבר בהנחת יסוד שיש עכשיו הזדמנות בלתי חוזרת".

"עוד באותו שבוע הורי עשו את כל הסידורים ועברנו

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	רממים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה
חי יזי בן קלרה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	חי יזי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	סלים בן פרוחה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן סלימה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהר ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זרהר ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
	עפאת בת השמת ע"ה	